

gerapporteringer, der foreligger, og det er jo det, vi har god mulighed for at gøre her den 1. december.

Jeg kan sige til fru Anni Svanholt, at vi er meget optaget af de konkrete forslag, hun var inde på omkring fremme af økologisk jordbrug. Jeg synes, hun nævner mange gode tanker. Landbrugsministeren har jo selv sagt, at han er enig med Socialistisk Folkeparti i, at der er en række ting, der kan gøres for at fremme økologisk jordbrug.

Og så må jeg til sidst sige til hr. Aage Brusgaard, der til min glædelige overraskelse er medforslagsstiller til dagsordenen i dag: Miraklernes tid er ikke forbi! Vi har ellers altid kunnet regne hr. Aage Brusgaard som en fuldstændig sikker anbefaler, når det drejede sig om at bekæmpe ethvert miljøpolitisk fremskridt, så jeg er meget glad for at se, at hr. Aage Brusgaard nu er med i rækken af forslagsstillere.

Når jeg lidt ironisk råbte »miljøsvin!«, da hr. Aage Brusgaard mente, at folk, der ejede kolonihaver, var blandt de væsentligste forårsagere af pesticidforureningen af vores grundvand, så hænger det sammen med, at det dog er den dårligste bortforklaring, jeg har hørt endnu. Mindre end 1 pct. af alle pesticider i Danmark bliver brugt i private haver, og af dem udgør kolonihaverne en brøkdel. Og efter det kendskab, jeg har til folk, som passer deres kolonihaver, er de ikke bange for at lægge nogle kræfter i at holde ukrudtet nede dér; så det kan ikke engang forklare en promille af problemet. Det var derfor nærmest ment ironisk, da jeg sagde det.

Så siger hr. Aage Brusgaard, at landmændene har passet godt på grundvandet. Jeg tror, at landmændene gerne vil passe godt på grundvandet. Jeg tror også ligesom hr. Aage Brusgaard - og dér er jeg 100 pct. enig med ham - at det simpelt hen virker imod hensigten, hvis man udnævner landbruget eller den enkelte landmand til miljøsvin eller til forbrydere på det her område. For det er ikke sådan, den pågældende opfatter sig selv; han synes med en vis ret, som hr. Bent Hindrup Andersen var inde på, at han bare har gjort det, han har haft lov til at gøre. Men det, der er problemet, er, at de ting, han er blevet anbefalet at gøre igennem de seneste årtier, har været til skade for grundvandet.

Når hr. Aage Brusgaard med rette siger, at vi stadig har masser af godt grundvand, så er det, fordi vi har meget gammelt grundvand. Geologerne fortæller os, at hvis man har grundvand, der er mere end 40 år gammelt, behøver man

faktisk ikke at prøve det; så er det rent. Men alt grundvand, der er mindre end 40 år gammelt, indeholder med stor sandsynlighed sprøjtemiddelrester, og det er selvfølgelig, fordi dyrkningsmetoderne i landbruget har ændret sig i de sidste 40 år.

Så man skal ikke anklage den enkelte landmand, men man kan vel roligt sige, at den moderne form - eller det, man kalder den moderne form - for landbrug, gartneri og skovbrug har været en belastning. Det er det, vi har en fælles interesse i at komme væk fra igen, og dér har vi brug for alle de politiske partier i Folketinget, og dér har vi i høj grad også brug for organisationer og mennesker uden for dette hus.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu sagde jeg i mit indlæg, at vi skulle holde hovedet koldt i denne debat, og jeg skal ikke starte en nitratdebat, men det viser bare, at når vi snakker pesticider, så tager vi det alvorligt, for det mener vi er en fare, hvorimod nitrat er en naturlig del af vores økologiske kredsløb, så det anser jeg ikke for at være noget større problem.

Så siger miljøministeren, at der er undersøgelser, der viser, at forureningen ikke stammer fra punktkilder. Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet. Foreligger der undersøgelser, der viser det og afkræfter risikoen ved nedsivning, f.eks. ved dårligt udførte grundvandsboringer? Det er jo en tragt lige ned til grundvandet, og hvis der kommer pesticidrester ned i f.eks. 50 m's dybde og der ingen ilt er til stede, så ved vi, at der ingen omsætning sker.

Det er også derfor, at man i Vestjylland næsten ikke finder pesticidrester, selv om man synes, det skulle fare hurtigt ned, for dér er der ilt i jorden, og derfor bliver de omdannet og nedbrudt. Derimod på den gode jord, hvor det smutter ned i nogle sprækker, får vi forureningen. Det er derfor, at vi foreslår, at man får autoriseret de firmaer, der borer ned i vores undergrund, sådan at vi er sikre på, at vi får lavet kvalitetsarbejde, hvor man har direkte adgang til vores grundvand.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til ministerens bemærkninger om, hvordan jeg ser på det lysegrønne landbrug, vil jeg sige, at det er ikke, fordi jeg er specielt ophidset, men det, jeg ikke kan lide, er, at man måske lokker landbruget til en løsning, som så viser sig lidt senere alligevel ikke at være nogen løsning.